

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 47. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm1535/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

halve Aarhundrede har bragt for Dagen, men som hidtil kun staa paa Papiret, og kan der lige saa lidt ytre levende Indfyldelse, som Skyggerne af alt det store og kraftige, der levede i Menneskets Inderste og aabenbarede sig i tilsvarende Daad, — saa lidt som Skyggerne af alt dette kan, jeg vil ikke engang sige: øve Hellegjerninger, men blot: gøre saa meget som en Barnehaand, blot løfte saa meget som en Fjer, som den Pen, vi skriver med. Da, under den fri og levende Vexelvirkning mellem Livet og Lyset, vilde Folket kun smilende vende dem Byg, der, var det og med al Verdens Talenter, vilde bevise dem, at Danmark var et af de ulykkeligste Lande i Verden, og vi vilde alle indse, at ogsaa til saa utaknemmelig en Brug af deres Talenter maa Folk have Lov, naar de har Lyst, blandt andet fordi Lysten da snart vil forgaa dem.

Vil vi nu, m. H., med ét Blik se, hvorledes det danske Folke-Hjerte kom til Orde hos Skjaldene, da det med Frederik den sjette aabanbar var kommet til Roret, da behøve vi blot at læse Thaarups Høstgilde, saaledes at vi virkelig i Aanden høre, hvad der synges, og véd, hvad der menes; og det kan jeg sagtens, da en af de første Viser, om ikke den allerførste, jeg lagde Mærke til, var netop den, der saabner Høstgildet:

Nys fyldte skjen Sirid sit attende Aar,
 Var rolig i Vinter og munter i Vaar;
 Som Bækken i Engens det blomstrende Skjød,
 Saa stille, saa klare de Dage henled.

Vist nok tør jeg des værre ikke forudsætte, det er gaaet alle mine yngre Landsmænd [som mig], tør knap forudsætte, de alle kjender Høstgildet, endsige da, at det staa lyslevende for dem som et vidunderligt Udbrud af en længe tilbagetrængt, næsten hensøvet, men nu pludselig vaagnet, dansk patriotisk Følelse, vaagnet ved Stavnsbaandets Løsning, med en uimodstaaelig Trang til at takke den kongelige Læser, om ikke bedre, saa dog med at gjøre sig glad,

